

Sygn. akt: I C 1245/15 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pleszewie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ireneusz Kawęcki
-----------------	----------------------

Protokolant : starszy sekretarz sądowy Ewelina Mielcarek

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2015 r. w Pleszewie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko R. U.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego R. U. na rzecz powoda (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 947,04 zł (dziewięćset czterdzieści siedem złotych 04/100) z ustawowymi odsetkami obliczanymi od dnia 24 marca 2015 r. do dnia zapłaty
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 227,00 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 197,00 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego
- wyroкови w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Ireneusz Kawęcki

Sędzia SR

Sygn. akt I C 1245/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł w pozwie złożonym w dniu 23 marca 2015 roku w postępowaniu elektronicznym o zasądzenie od pozwanego R. U. kwoty 947,04 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 marca 2015 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną umowy o przyznanie limitu kredytowego, na mocy której bank oddał do dyspozycji strony pozwanej kwotę przyznanego limitu kredytowego, zaś strona pozwana zobowiązała się do spłaty zaciąganego kredytu wraz z należnym oprocentowaniem, prowizjami oraz kosztami i opłatami w terminie i na zasadach precyzyjnie określonych w umowie. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując na rzecz banku płatności w sposób

przewidziany w umowie. W związku z naruszeniem przez stronę pozwaną postanowień łączącego strony stosunku zobowiązaniowego, bank podjął względem strony pozwanej działania windykacyjne o charakterze polubownym, które jednak okazały się bezskuteczne i nie doprowadziły do wykonania przez stronę pozwaną zobowiązania określonego w umowie. W dniu 27 czerwca 2014 roku bank zawarł z (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez stronę pozwaną z wierzycielem pierwotnym.

W dalszej części uzasadnienia pozwu powód wskazał, że dochodzi od strony pozwanej niespłaconej kwoty należności głównej w wysokości 467,71 złotych, odsetek umownych w wysokości 66,33 złotych, a także skapitalizowanych odsetek karnych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w wysokości 142,07, a ponadto odsetek ustawowych od kapitału naliczonych przez powoda od dnia 01 lipca 2014 roku do dnia wniesienia pozwu w wysokości 38,38 złotych oraz kosztów w wysokości 232,55 złotych.

Postanowieniem z dnia 25 marca 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pleszewie.

W wyniku uzupełnienia braków pozwu przed sądem właściwości ogólnej powód podtrzymał w całości żądanie pozwu i jego uzasadnienie.

Pozwany R. U. na rozprawie w dniu 25 listopada 2015 roku oświadczył, że uznaje roszczenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 26 października 2007 roku pozwany R. U. zawarł z (...) Bankiem S.A. umowę o przyznanie limitu kredytowego nr (...) oraz umowę o wydanie i korzystanie z karty kredytowej (...) nr (...). Bank przyznał mu limit kredytowy do kwoty 500,00 złotych.

(dowód: umowa o przyznanie limitu kredytowego oraz o wydaniu i korzystanie z karty kredytowej nr (...) z dnia 26.10.2007 roku k. 27-28)

W dniu 16 listopada 2010 roku bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, w którym domagał się zapłaty od pozwanego kwoty 667,22 złotych z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego (...). Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2011 roku Sąd Rejonowy w Pleszewie nadał klauzulę wykonalności wyżej wymienionemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

(dowód: bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 16.11.2010 roku k. 67; postanowienie z dnia 26.08.2011 roku sygn. akt: I Co 1104/11 k. 68-69)

W dniu 27 czerwca 2014 roku (...) Bank (...) S.A. we W., który jest następcą prawnym (...) Banku S.A. we W. zawarł z (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem była również wierzytelność wynikająca z umowy z dnia 26 października 2007 roku.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 27.06.2014 roku k. 29-44)

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2 art. 509 k.c.). Powód wszedł jako wierzyciel pozwanego w miejsce (...) Bank (...) S.A. we W. w oparciu o umowę przelewu wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 roku. Co do zasady przysługuje mu zatem roszczenie w stosunku do pozwanego w takim zakresie w jakim je posiadał zbywca wierzytelności. W konsekwencji powód

wywodzi swoje roszczenie z treści art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy. Niewykonanie zobowiązania zachodzi wówczas, gdy w zachowaniu dłużnika nie występuje nic, co odpowiadałoby spełnieniu świadczenia, natomiast nienależyte wykonanie zobowiązania ma miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. W związku z takim zachowaniem dłużnika wierzycielowi przysługuje odszkodowanie. W przypadku, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego funkcję odszkodowawczą pełni odsetki (patrz: art. 481 § 1 - 3 k.c.), które przysługują wierzycielowi za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W przedmiotowej sprawie pozwany, na rozprawie w dniu 25 listopada 2015 roku uznał roszczenie. Uznanie roszczenia może nastąpić w dowolnej formie (vide Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 8 października 1982r. I CZ 106/82), w sposób wyraźny lub dorozumiany (np. poprzez wykonanie części świadczenia, częściową zapłatę, złożenie prośby o odroczenie terminu płatności, rozłożenie należności na raty). „Uznanie niewłaściwe nie jest czynnością prawną, a jedynie przyznaniem obowiązku świadczenia wynikającego z innego źródła, a więc deklaratywnym stwierdzeniem, że taki obowiązek istnieje i że dłużnik, nie zamierza uchylić się od jego wypłacenia” (SN z dnia 7 grudnia 1957r.). Uznanie nie może być cofnięte lub odwołane. Unicastwia ono dotychczasowy bieg przedawnienia w dniu jego dokonania, a termin ten biegnie na nowo od dnia następnego (art. 111 § 2 k.c.). W świetle okoliczności faktycznych przedmiotowej sprawy oraz cytowanego orzecznictwa uznanie roszczenia przez pozwanego nie było sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, jak również nie zmierzało do obejścia prawa. Uznanie to należy zatem uznać za w pełni skuteczne.

Mając powyższe na względzie sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. który stanowi, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu w przedmiotowej sprawie należy kwota 30,00 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 197,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Łączne kwoty procesu wyniosły 227,00 złotych. W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie 2.

W punkcie 3 wyroku Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności, zgodnie z treścią art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c., albowiem pozwany na rozprawie uznał roszczenie.

/-/Ireneusz Kawęcki

Sędzia S.R.